

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України у Вінницькій області
вул. Грушевського, 27, м. Вінниця, 21050, тел. (0432) 53-13-09
www.ssb.gov.ua, e-mail: usbu_vin@ssb.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001473

ПОВІДОМЛЕННЯ
про зміну раніше повідомленої підозри

місто Вінниця

12 березня 2024 року

Слідчий в особливо важливих справах слідчого відділу Управління Служби безпеки України у Вінницькій області майор юстиції Сахненко Сергій Миколайович, розглянувши матеріали досудового розслідування кримінального провадження № 22023020000000038 від 30.01.2023 за ознаками злочину, передбаченого ч. 1 ст. 28, ч. 2 ст. 111 КК України, установивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до статей 42, 276, 277, 278, 279 Кримінального процесуального кодексу України,

ПОВІДОМИВ:

Царьову Олега Анатолійовичу, 02.06.1970 року народження, уродженцю м. Дніпропетровськ, останнє відоме зареєстроване місце проживання в Україні за адресою: Дніпропетровська область, Дніпровський район, село Старі Кодаки, останнє відоме місце проживання: Російська Федерація, м. Москва, вул. Федєєва, буд. 4а, кв. 140, громадянину України, –

про зміну раніше повідомленої підозри у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 28, ч. 2 ст. 111 КК України.

Відповідно до Конституції України – Основного Закону України, Україна є суверенна і незалежна, демократична, соціальна, правова держава. Суверенітет України поширюється на всю її територію. Територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Виключно законами України встановлюються порядок допуску та умови перебування підрозділів збройних сил інших держав на території України.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, а також всупереч вимогам Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994

року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року, Гельсінського заключного акту 1975 року, Гаазької конвенції 1907 року, Женевських конвенцій 1949 року та інших міжнародно-правових актів є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Усупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права Президент Російської Федерації та інші високопосадові представники влади держави-агресора, діючи всупереч вимогам пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі 1975 року та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту Організації Об'єднаних Націй, Декларацій Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали повномасштабну агресивну війну проти України, шляхом віддання наказу на збройне вторгнення підрозділів Збройних Сил Російської Федерації на територію України.

24 лютого 2022 року приблизно о 5 годині Російська Федерація, за результатами здійснених нею підготовчих неправомірних дій, розпочала так звану «спеціальну військову операцію» в Україні, про що оголосив Президент Російської Федерації.

Надалі, Збройні Сили Російської Федерації, які діяли за наказом вищого політичного та військового керівництва, вторглися на територію України шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно увійшли на територію України через державні кордони України в Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснила збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, цивільні та інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське, оборонне значення, та здійснили окупацію частини території України, чим змінили межі території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі людей та інших тяжких наслідків. Аналогічні дії були вчинені підрозділами терористичних організацій самопроголошених «Луганської народної республіки» та «Донецької народної республіки», які увійшли до складу Збройних Сил Російської Федерації.

Згідно з Указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022 «Про введення воєнного стану в Україні» в Україні з 05 год. 30 хв. 24.02.2022, у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до п. 20 ч. 1 ст. 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану», введено в Україні воєнний стан, який у подальшому неодноразово продовжено Указами Президента України та який діє на даний час. Укази Президента України про введення воєнного стану в Україні, відповідно до п. 31 ч. 1 ст. 85

Конституції України та ст. 5 Закону України «Про правовий режим воєнного стану», затверджені Верховною Радою України шляхом прийняття відповідних законів.

Також 1 березня 2022 року Європейський суд з прав людини, враховуючи свою попередню практику застосування тимчасових заходів, відповідно до правила 39 Регламенту Суду, вирішив в інтересах сторін і належного розгляду справи наказати Уряду Росії утримуватися від військових нападів на цивільне населення та цивільні об'єкти, у тому числі житлові приміщення, транспортні засоби швидкої допомоги й інші цивільні об'єкти, що перебувають під спеціальною охороною, зокрема школи та лікарні, а також негайно забезпечити безпеку закладів медичної допомоги, їх особового складу й автомобілів швидкої допомоги на території, яка піддається нападу або облозі російських військ.

Надалі, 16 березня 2022 року Міжнародний суд справедливості ООН видав наказ про тимчасові запобіжні заходи, відповідно до якого: 1) Російська Федерація повинна негайно зупинити військові операції, які почала 24 лютого 2022 року на території України; 2) Російська Федерація повинна забезпечити, щоб будь-які військові або нерегулярні збройні формування, які можуть бути керовані або підтримувані нею, а також будь-які організації та особи, які можуть бути під її контролем або керівництвом, не вживали жодних заходів для сприяння військовим операціям, зазначеним у пункті (1); 3) Обидві сторони повинні утримуватися від будь-яких дій, які можуть погіршити або розширити спір перед Судом або ускладнити його вирішення.

Незважаючи на те, що вищенаведеними міжнародними документами закріплено обов'язок держав утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності, інших дій, що заборонені міжнародним гуманітарним правом, Російська Федерація, у порушення Статуту ООН, ігноруючи норми міжнародного права та рішення міжнародних органів, продовжила агресію проти України шляхом застосування збройної сили проти суверенітету, територіальної недоторканності, політичної незалежності України, а також продовжили здійснювати вторгнення та раніше розпочату у 2014 році окупацію території України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що громадянин України Царьов Олег Анатолійович з 14 травня 2002 року по 27 листопада 2014 року обирався народним депутатом України Верховної Ради України IV, V, VI, VII скликань, маючи членство політичної партії «Партія регіонів», діяльність якої заборонена рішенням Восьмого апеляційного адміністративного суду від 21.02.2023 у справі № П/857/1/23 у зв'язку з її антиукраїнською політичною та організаційною діяльністю, а також програмними та статутними цілями, що містять антиукраїнську позицію. За невстановлених досудовим розслідуванням обставин, Царьов О.А., у зв'язку із переховуванням від органів досудового розслідування у інших кримінальних провадженнях, з 16.06.2014 виїхав за межі України та до теперішнього часу на підконтрольній державній владі території України не перебуває.

Царьов О.А., достовірно знаючи про викладені вище обставини збройної агресії Російської Федерації проти України, маючи значний досвід роботи в органах державної влади України, маючи проросійські та українофобні ідеологічні мотиви, керуючись метою повернення до політичної, державної, підприємницької діяльності під патронатом Російської Федерації, а також маючи корисливі мотиви щодо збереження власних активів, діючи умисно, у групі, усвідомлюючи кримінально протиправний характер своїх дій, їх суспільно небезпечні наслідки, бажаючи їх настання, розуміючи неприпустимість вчинення злочинів проти основ національної безпеки України, в умовах воєнного стану, протистояння Збройних Сил України та всього Українського народу державі-агресору, порушуючи статті 17, 65 Конституції України, зрадив Україні та народу України за наступних обставин.

Так, у зв'язку із початком повномасштабного вторгнення Збройних Сил Російської Федерації до України 24 лютого 2022 року, Царьов О.А., починаючи з березня 2022 року, проживаючи та перебуваючи на території Російської Федерації, більш точний час та місце досудовим розслідуванням не встановлено, будучи раніше знайомим з громадянином України Святашем Дмитром Володимировичем та достовірно знаючи про його зв'язки з представниками держави-агресора – Російської Федерації, її збройних формувань, окупаційної адміністрації держави-агресора, діючи в групі, без попередньої змови між собою, використовуючи встановлені під час політичної та підприємницької діяльності зв'язки в Україні та Російській Федерації, почав обмінюватися із ним, а також іншими невідомими слідством особами, актуальною інформацією про обстановку на території України, її окупованих територіях, координувати власну діяльність, для спрямування та коригування зусиль Російської Федерації, її представників по встановленню та утвердженню тимчасової окупації території України.

Здійснення підривної діяльності Царьова О.А. у групі зі Святашем Д.В., починаючи з 24 лютого 2022 року та упродовж 2022 року, під час перебування на території Російської Федерації, виїздів у цей період на тимчасово окуповану територію України, більш точний час та місце досудовим розслідуванням не встановлено, реалізовано шляхом збору та обміну інформацією, у тому числі розвідувального та військового характеру, зокрема, відомостями про роботу підприємств, що мають важливе народногосподарське, економічне, оборонне значення, руху підрозділів Сил оборони України, які беруть безпосередню участь у відсічі збройної агресії Російської Федерації проти України, зокрема, на території Харківської області під час початку контрнаступу підрозділів Збройних Сил України у вересні 2022 року, надання у невідомий спосіб зазначеної інформації іноземній державі – державі-агресору, її невідомим представникам, з метою зниження обороноздатності України, унеможливлення виконання Збройними Силами України завдань за призначенням та усунення таким чином перешкод для зміни системи вищих органів державної влади України нелегітимним шляхом, зміни території та кордонів України, в окупації та захопленні території суверенної держави України державною-агресором Російською Федерацією.

Також вказане сприяння представникам держави-агресора – Російської Федерації, її збройним формуванням, окупаційній адміністрації держави-агресора у їх можливих і дійсних зусиллях щодо заподіяння шкоди Україні та в утвердженні окупаційної влади на її територіях Святашем Д.В. здійснювалося шляхом проведення консультацій невстановлених слідством осіб щодо організації діяльності так званих «військово-цивільних адміністрацій» окупаційної влади та у сфері створення податкової системи на окупованій території Харківської області, її інтеграції з податковими системами окупованих територій Запорізької і Херсонської областей, участі у розробленні необхідних нормативних документів з цих питань, зокрема таких як «Положення про сплату податку на вивезення з території Харківської області продукції», «Положення про сплату податку на ввезення продукції на територію Харківської області», «Положення про патент і порядок оплати патенту на роздрібну торгівлю і надання послуг населенню, крім вантажних автомобільних перевезень», «Форма патенту», «Положення про сплату податку на вантажні автомобільні перевезення». Окрім цього, надання іноземній державі – державі-агресору, їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, в умовах воєнного стану, Святашем Д.В. та Царьовим О.А. з 24 лютого 2022 року та упродовж 2022 року також реалізовувалося шляхом допомоги у створенні умов до закріплення окупаційного режиму держави-агресора на тимчасово окупованій території України, налагодження роботи підприємств та закладів, які на ній знаходяться, відповідно законодавства держави-агресора, та проведення діяльності на шкоду інформаційній безпеці України. При цьому, актуальні контакти представників окупаційної адміністрації держави-агресора, обстановку та питання, які необхідно вирішувати на тимчасово окупованих територіях України, Царьов О.А., поміж інших невстановлених осіб, також надавав Святашу Д.В.

Також 31 березня 2022 року о 22 год. 27 хв. Царьов О.А., перебуваючи на території Російської Федерації, більш точний час та місце досудовим розслідуванням не встановлено, знаючи про його зв'язки із представниками держави-агресора, окупаційною адміністрацією держави-агресора, у додатку для обміну миттєвими повідомленнями – месенджері «Telegram», діючи умисно, у групі із Святашем Д.В., отримав від останнього повідомлення про необхідність негайного знищення або забирання під свій контроль Кременчуцького нафтопереробного заводу ПАТ «Укртатнафта», оскільки відповідно до отриманих Святашем Д.В. відомостей від невстановленої особи з числа керівництва зазначеного заводу він успішно працює, а його керівництво впевнене у тому, що потужності Кременчуцького нафтопереробного заводу не будуть піддаватися обстрілам з боку Російської Федерації. Після цього, враховуючи отримані у період до 02 квітня 2022 року, більш точний час, місце встановити не представилося можливим, невстановленими представниками держави-агресора наведені вище відомості про стабільну та неперервну роботу Кременчуцького нафтопереробного заводу, який має важливе оборонне та економічне значення для України та її Сил оборони, 02 квітня 2022 року,

приблизно о 06 год. по зазначеному заводу підрозділами Збройних Сил Російської Федерації завдано ракетного удару.

Надалі, цього ж дня, 2 квітня 2022 року, у період часу з 06 год. 54 хв. по 20 год. 22 хв., Царьов О.А., перебуваючи на території Російської Федерації, більш точний час та місце досудовим розслідуванням не встановлено, у месенджері «Telegram», після обстрілу Кременчуцького нафтопереробного заводу, отримав від Святаша Д.В., отримані ним від невстановленої слідством особи з числа керівництва даного заводу, детальні відомості про результати зазначеного обстрілу, пошкоджені, знищені об'єкти та можливості з відновлення їх працездатності, а також Святаш Д.В. прокоментував достовірність та уточнив відомості про результати вказаного обстрілу, наявні у Царьова О.В., надав йому рекомендації щодо висвітлення ним цієї інформації, що останній у подальшому зробив у своїх соціальних мережах.

Указами вище діями Царьов О.А. діючи у групі із Святашем Д.В., в умовах воєнного стану, надав іноземній державі – державі-агресору Російській Федерації, її представникам допомогу у проведенні підривної діяльності проти України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній, інформаційній безпеці України, а про свій зв'язок з ними добровільно органам державної влади України не заявив.

Таким чином, Царьов Олег Анатолійович підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 28, ч. 2 ст. 111 КК України, а саме: державна зрада, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній, інформаційній безпеці України: надання іноземній державі, її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинена в умовах воєнного стану, групою осіб без попередньої змови між собою.

Підозрюваному, відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 277 КПК України, оголошується і роз'яснюється, що відповідно до ч. 3 ст. 42 КПК України він має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення її підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленою про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

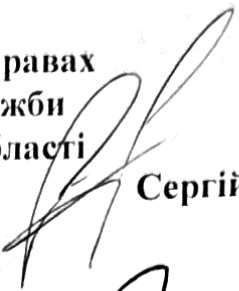
2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Слідчий в особливо важливих справах
слідчого відділу Управління Служби
безпеки України у Вінницькій області
майор юстиції

Сергій Миколайович САХНЕНКО

ПОГОДЖУЮ

Прокурор у кримінальному провадженні
Прокурор Вінницької окружної прокуратури
Вінницької області
12 березня 2024 року

Олександр Сергійович КОЦАГА

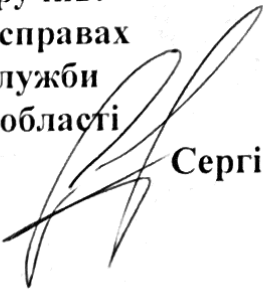
Відповідно до ч. 1 ст. 278 КПК України, письмове повідомлення про підозру вручається у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень, згідно із ч. 8 ст. 135, ч. 2 ст. 297-5 КПК України.

Про підозру мені повідомлено, копія повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний: _____
« ____ » год. « ____ » хвилин « ____ » _____ 2024 року

Захисник: _____

Повідомлення про підозру у спосіб,
передбачений КПК України, вручив:
Слідчий в особливо важливих справах
слідчого відділу Управління Служби
безпеки України у Вінницькій області
майор юстиції

Сергій Миколайович САХНЕНКО